

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie ze skargi pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego [...] na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej nr [...] z dnia 4 lutego 2019 r. przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 11 kwietnia 2019 r. wniosku pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego [...] o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2019 r., sygn. I NSW 1/19 oraz zażalenia pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego [...] na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2019 r., sygn. I NSW 1/19

- 1. odrzuca wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia;**
- 2. odrzuca zażalenie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2019 r. Sąd Najwyższy w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (I NSW 1/19) odrzucił, jako niedopuszczalną, skargę pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego [...] na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej nr [...] z dnia 4 lutego 2019 r.

W dniu 13 marca 2019 r. W. S., jako pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego [...], wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2019 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarówno wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, jak i zażalenie podlegają odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Z treści art. 161a § 6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 754 ze zm.) jednoznacznie wynika, iż od orzeczenia Sądu Najwyższego wydanego w sprawie zainicjowanej skargą pełnomocnika wyborczego na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej nie przysługuje żaden środek prawny. Wbrew argumentacji skarżącego, brak jest przy tym usprawiedliwionych podstaw do stwierdzenia, że przepis ten dotyczy wyłącznie decyzji procesowych Sądu Najwyższego zapadłych wskutek merytorycznego rozpoznania skargi, nie obejmuje zaś rozstrzygnięć o charakterze formalnym (nierozstrzygającym co do istoty sprawy), takich jak odrzucenie skargi. Ustawodawca w powołanym przepisie nie dokonał bowiem takiego rozróżnienia.

Nie sposób również podzielić stanowiska skarżącego, jakoby podstawę normatywną wniesienia zażalenia na kończące postępowanie w sprawie I NSW 1/19 postanowienie Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej mógł w tym przypadku stanowić przepis art. 394 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. Zważyć należy, iż przepis ten normuje dopuszczalność wniesienia zażalenia do sądu drugiej instancji na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie. Tymczasem Sąd Najwyższy nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie. Regułą jest zaś, iż orzeczenia Sądu Najwyższego są niezaskarżalne. Odstępstwo od tej zasady stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo).

Z powyższych względów zarówno sporządzony przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego [...] wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia skierowanego przeciwko postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2019 r., jak i samo zażalenie, należy uznać jako niedopuszczalne, co implikuje konieczność ich odrzucenia. Skoro bowiem od postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2019 r. nie przysługuje zażalenie, tym samym

niedopuszczalnym jest również wniosek o przywrócenie terminu do złożenia takiego środka prawnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.